

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)
Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Ceramika - podstawy	
SM/O/II/ST/B2.3b			Basics of ceramics	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2024/2025		
Kierunek w zakresie		Sztuka Mediów		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		stacjonarne		
Semestr / semestry		5, 6		
Przynależność do grupy zajęć		B 2. Grupa zajęć kierunkowych - do wyboru		
Status przedmiotu		Do wyboru		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	7 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	90 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Przedmiot związany z działalnością naukową w dyscyplinie: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		7 ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		7 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane w Uczelni		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku Sztuka Mediów, którzy wybrali przedmiot		
Jednostka prowadząca		Katedra Mediów Cyfrowych i Struktur Przestrzennych		
Koordynator		Mgr Artur Wąsowicz		
Osoby prowadzące		Mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		artur.wasowicz@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

<p>Cel kształcenia:</p>	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania obiektów przestrzennych przy pomocy ćwiczeń ceramicznych. Kolejnym celem jest zaznajomienie studentów z zagadnieniami związanymi z materiałem ceramicznym i procesem tworzenia ceramiki. Celem jest również poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach ceramicznych w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej, zewnętrznej, oraz zrozumienie i poszerzenie wiedzy, doświadczeń praktycznych i intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna, przestrzeń nieaktywna w obszarze ceramicznego obiektu przestrzennego. Ważnym aspektem w kształceniu jest również wykształcenie w studentach umiejętności analizy i posługiwania się obiektem w różnej skali, przy użyciu różnych środków. Ponadto, kluczowym celem w kształceniu jest umiejętność wykorzystania przez studenta zdobytej wiedzy z zakresu praktycznego budowania, konstruowania i komponowania przestrzeni we własnych projektach ceramicznych.</p>
<p>Treści programowe:</p>	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań ceramicznych oraz ceramiczno-rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadanek prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach ceramicznych oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczą umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur. Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <p>Ćwiczenia związane z działaniem na płaszczyźnie oraz z działaniem przestrzennym:</p> <ul style="list-style-type: none"> * Projekt i wykonanie niewielkich obiektów o cechach biżuteryjnych, wykorzystujących różny charakter i sposoby modelowania, fakturowania oraz szklwienia. Przewidziane jest również łączenie ceramiki z innymi materiałami zarówno w obrębie tych form jaki poprzedniego działania ceramicznego. * Ćwiczenie polegające na wymodelowaniu niewielkiej formy przestrzennej bezpośrednio w masie ceramicznej bez użycia form negatywowych. Formy mogą mieć charakter biologiczny lub geometryczny, po wymodelowaniu przewidziane jest szklwienie przy użyciu różnych technik: od nakładania pędzlem poprzez zanurzenie oraz szklwienie natryskowe. * Ćwiczenia na płaszczyźnie przy użyciu różnych narzędzi w celu wykształcenia umiejętności generowania różnych struktur i faktur będących wstępem do dalszych działań. Ma to na celu zaprezentowanie wykorzystania różnych narzędzi dostępnych w pracowni do wygenerowania koniecznej i potrzebnej struktury. * Obiekty przestrzenne wykonywane przy użyciu ceramiki oraz innych materiałów, mające różny charakter. Celem działania jest przygotowanie niewielkiej formy lub form, które mogłyby być wykorzystane jako obiekty do animacji poklatkowej lub będących wstępem do generowania takich samych obiektów lub o podobnym charakterze w programie 3d. Może to być również forma przeznaczona do zeskanowania i rozwijania, doprojektowywania w programie 3d, celem powielania przy pomocy druku 3d.

	<p>* Projekt i wykonanie niewielkich form ceramicznych o cechach gadżetu lub upominku dla konkretnych instytucji, placówek oraz firm. Ćwiczenie ma na celu zachęcenie studentów do generowania form i obiektów z konkretnym przeznaczeniem i konkretnej funkcji. Chcemy aby była to również odpowiedź na konkretne zapytania z zewnątrz o tego typu obiekty.</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>Podstawowymi metodami kształcenia są:</p> <ul style="list-style-type: none"> • metody podające (wykład informacyjny), • metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna), • metody eksponujące (film, pokaz, katalogi wystaw, albumy z dziedziny ceramiki, wzornictwa i projektowania ceramiki) • metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia warsztatowe, realizacja prac ceramicznych) <p>Ponad to, metoda nauczania w zakresie kreacji indywidualnej wizji przy pomocy określonych zagadnień, środków oraz zagadnień technologicznych występujących w ceramice. Wszystkie tematy ćwiczeń są zaliczane na podstawie przyjętych kryteriów:</p> <p>-zaangażowanie, pomysłowość, umiejętności technologiczne, świadomość użycia środków plastycznych w celu uzyskania ostatecznego efektu plastycznego, umiejętność pracy w grupie. W osiągnięciu wysokich efektów dydaktycznych pomaga odpowiednie wyposażenie pracowni np.: w piece ceramiczne, walcarki do gliny, gipsowe formy do ceramiki, kawalety, toczki, gips formierski ceramiczny, budowlany, glinę, szkliva, narzędzia do modelowania, elektronarzędzia.</p> <p>Organizowane wycieczki do galerii oraz uczestnictwo w spotkaniach z artystami, organizowanych przez instytucje zajmujące się rozwojem kultury i oświaty, to ważny element wykorzystywany w procesie kształtowania się świadomości artystycznej studentów i w samej dydaktyce. Kolejnym ważnym aspektem w kontekście metod dydaktycznych jest pokazanie i posługiwanie się takimi zagadnieniami w obrębie formy jak: proporcja - dysproporcja, podobieństwo – różnica, abstrakcja – studium z natury, opis literacki, liryczny, geometryczny (w formie wykładu informacyjnego oraz ćwiczeń warsztatowych). Poszczególne zagadnienia plastyczne i technologiczne omawiane są na forum grupy lub przy jednostkowej korekcie ze studentem. Zaproponowane tematy zajęć i wykorzystywanie wybranych materiałów plastycznych w procesie dydaktycznym pozwalają osiągnąć zaplanowane i pożądane efekty kształcenia oraz pożądane rezultaty plastyczne, artystyczne i wizualne.</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i dobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanejemu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy częściowych ocen semestralnych. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie zasady budowy formalnej dzieła plastycznego.	K_WG01	pracownia artystyczna wykład	zaliczenie	rozmowa/projekt
W2	Zna i rozumie zagadnienia związane z wykorzystywaniem środków ekspresji i umiejętności warsztatowych w zakresie własnej specjalności.	K_WG08	pracownia artystyczna	zaliczenie	rozmowa/projekt
U1	Potrafi tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne.	K_UW01	pracownia artystyczna	zaliczenie	projekt
U2	Potrafi wykorzystać umiejętności warsztatowe niezbędne do wykonywania dzieła plastycznego związanego z kierunkiem studiów oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności, umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę.	K_UW05	pracownia artystyczna	zaliczenie	projekt
K1	Jest gotów do adaptowania się do nowych zmiennych okoliczności, które mogą występować podczas wykonywania pracy zawodowej lub twórczej.	K_KK01	pracownia artystyczna	zaliczenie	rozmowa/projekt
K2	Jest gotów do efektywnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji, zdolności twórczego myślenia oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami.	K_KK02	pracownia artystyczna	zaliczenie	rozmowa/projekt

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe
<p>Literatura podstawowa: Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965. Osęka A., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977. Zagrodzki J. , „Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni”, Warszawa 1984. Biuletyn CRP Orońsko</p> <p>Literatura uzupełniająca: Pismo artystyczne „Format” 76-77 Maciej Jurkowski +8848 – 414 album retrospektywny, Kraków 2012 Strony internetowe dotyczące rzeźby Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą , Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.</p>

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (75%)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... wykładach	X	X	x
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	X	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	90 [h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	65 [h]	X
Udział w konsultacjach	5 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	10 [h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	5 [h]	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10 [h]/ 0,4 ECTS	75 [h]/ 3 ECTS	90 [h]/ 3,6 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	7 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi
<p>W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.</p> <p>Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.</p>